

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ  
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

# **СЕДЕМ СТЬПКИ КЪМ ИСУС**

**СТЕФАН ГЛАВЧЕВ**

**Книгата е дар от Исус!**

**[www.moriah-servant.org](http://www.moriah-servant.org)**

**СЪДЪРЖАНИЕ**

|  |    |
|--|----|
| Как и защo беше написана тази книга? ..... | 3  |
| Първа стъпка към Исус.....                 | 6  |
| Втора стъпка към Исус .....                | 11 |
| Трета стъпка към Исус.....                 | 19 |
| Четвърта стъпка към Исус.....              | 28 |
| Пета стъпка към Исус.....                  | 35 |
| Шеста стъпка към Исус.....                 | 42 |
| Седма стъпка към Исус.....                 | 49 |

## КАК И ЗАЩО БЕШЕ НАПИСАНА ТАЗИ КНИГА?

Приятелю, ти може би вече си се впечатлил от заглавието и с нетърпение отваряш първата страница на тази книга. Тук искам да обясня как се роди тя и защо Бог ми даде вдъхновение да я напиша. Зная, че със сигурност ходиш в някоя църква и принадлежиш към нея. Слушал си проповеди, хвалил си Исус, давал си дарението си в църковната каса. И всичко това наистина е хубаво.

Дали обаче дълбоко в сърцето си си задавал въпроса:

“Тази ли е истинската църква в съвършения стандарт и критерий на Бога?”

Знаеш ли, че никой не задава подобен въпрос, просто защото всеки мисли, че мястото, което посещава, е най-доброто. В противен случай едва ли би го посещавал. В света има толкова много църкви и всяка смята себе си за врата към Исус Христос. Така мнозина са се впечатлили дотолкова, че са започнали да вярват в църквата, вместо в Исус.

Истината е, че няма църква, която да е врата към Исус.

Защо няма?

Отговорът е:

Защото само и единствено Исус е вратата към Исус!

Може би ще сметнеш това твърдение за доста объркващо и непосилно за разбиране, но аз в никакъв случай не желая да те товаря с доктрини. Исус е Словото на Живия Бог! Ето защо само чрез това Слово ти можеш да получиш достъп в Дома на Отец. Нека сега ти припомня едни чудесни думи на Спасителя. Той каза на Своите ученици:

**“В дома на Отца Ми има много обиталища; ако не беше така Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви приготвя място. И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето съм Аз да бъдете и вие...”**<sup>1</sup>

Как мислиш? Изпълни ли това Свое обещание Исус?

Защото в някои църкви ще ти кажат, че все още чакат да го изпълни. Те приличат на невести, които чакат годеника си.

---

<sup>1</sup> (Йоан 14:2-3)

Но такава ли е Божията Воля? Не е ли по-добре една невяста, вместо да чака годеника си, да върви с него, да дружи с него?

Ние вярваме в Исус и Неговото желание е Невястата Му да Го познава в цялата Му пълнота и Съвършенство. Църквата трябва да знае в Кого се е влюбила. Църквата трябва да ходи в небесните места със своя Годеник и да не сваля влюбения си поглед от Него. Но аз отново ти казвам, че в много църкви ще видиш, че не общуват с Исус, а просто и само Го чакат. Тези църкви нямат друго видение, освен да се гледат в огледалото и да си вярват, че са много красиви и привлекателни. През това време Истинската Невяста и Младоженецът са в любовна прегръдка и съвършено общение. Тя Го познава и Той я познава. Тя е при Него и Той е при нея. Бог ми даде да видя това и сърцето ми се изпълни с радост. Същевременно Бог ми даде да видя и чакащите девици и сърцето ми се изпълни с безпокойство.

Ясно е, че има разлика между двата типа църкви. Едните ходят с Исус. Другите чакат Исус. Едните отговарят на Любовта Му и Зова Му и ги споделят, а другите остават в несподеленост. Когато разбрах разликата, аз вече имах видението за тази книга. И не просто видението, но и лъчът на Истината, с който Бог Свети Дух ми откри сърцето на Исус и Неговото очакване към Църквата.

С тази книга аз искам да ти дам ходене с Исус и преживяване на Неговото благодатно Присъствие в живота ти. С тази книга аз искам ти да бъдеш от онази Невяста, която е в сърцето на Царя на царете, защото в сърцето Му има само една любима и мечтата по тази любима Бог ми откри в Словото Си.

Ние мечтаем за Исус, нали?

Но представи си, че и Той мечтае за нас!

Както в сърцето на влюбения младеж стои постоянно мисълта за любимата и неговото желание е да я намери и бъде винаги с нея, така и в сърцето на Исус стои постоянно мисълта за Църквата и Неговото желание е да я намери и остане в прегръдките ѝ.

Знаеш ли кое ще бъде чудесното в тази книга?

Именно това, че тя ще влезе толкова дълбоко в Словото, че четящият ще преживее истинско общение със Спасителя, а не просто теологически

миражи и доктрини. Пригответи се за това общение и освободи ума си за словото, което ще получиш. Когато аз получих това Слово от Святия Дух, сърцето ми се развълнува много силно. Нека да ти споделя какво преживях. Бог хвана сърцето ми и ме отведе в една от книгите на Библията. След това ми даде виждане за нея, като за стълба към Небето. Със всяко стъпка аз оставах по нещо човешко от мене и приемах нещо божествено от Него. И така, докато стигнах върха. Там ме срещна Исус. Аз стоях при Него и Той беше реален. Тогава Той ми каза:

**“Направи тази стълба реална за Моята Църква! От две хиляди години Аз стоя тук и чакам тя да дойде при Мене. Но вместо да дойде при Мене, Църквата спира по различните етажи на стълбата, които са направени по човешки и остава там, вместо да се качи докрай...”**

Зная, че вече си попитал коя е тази стълба. Отговорът е, че това е стълбата на Мъдростта. А Мъдростта е Исус. Стъпките към тази Мъдрост са ясно показани в книгата “Притчи Соломонови”. И ако началните стихове на тези притчи са началото на стълбата, то краят на тези притчи е краят на стълбата и именно там ни чака Той.

Тази книга ще говори за краят на стълбата, тоест, за онези седем стъпки до Исус, с чието изкачване всеки от нас ще преживее не просто влюбване, но съвършено общение със своя Бог.

Бъди благословен със следващите страници!

Направи стъпките към Съвършената Невяста на Исус!

Авторът

## ПЪРВА СТЪПКА КЪМ ИСУС

**“Кой може да намери добродетелна жена? Защото тя е много по-ценна от скъпоценни камъни...”<sup>2</sup>**

Както най-вероятно забелязваш, книгата вече започва своето пътуване към Исус с последната глава от “Притчи Соломонови”. Това не е случайно, защото, както вече имах възможност да кажа, аз разглеждам последните седем стъпки до Исус. Тук ще опиша първата стъпка. Виждаш, че е отправен въпросът:

“Кой може да намери добродетелна жена?”

Този въпрос не е просто въпрос. Това е изискване, Божий стандарт за Истинската жена, която подобава на Господ Исус Христос. Естествено е, че Исус е Този, Който може да намери тази жена. И Той я намери. Спомни си, че когато учениците Му ходеха около Него, Той каза на Петър:

**“Пък аз ти казвам, че ти си Петър и на тая канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да ѝ надделеят...”<sup>3</sup>**

Имаше радост в това заявление на Спасителя. Имаше едно огромно удовлетворение в сърцето Му.

Защо?

Именно защото Той вече бе намерил Своята добродетелна жена. Исус я виждаше и знаеше, че тя ще е по-силна от портите на ада. И нека сега да видим какво още каза Исус на Петър. След като Младоженецът е намерил Своята Невяста по сърцето Си, то не Му остава нищо друго, освен да я покани в Дома Си.

Естествено е за влюбеният да постъпи така, нали?

Ето думите на Спасителя:

**“Ще ти дам ключовете на небесното царство...”<sup>4</sup>**

Небесното Царство е Домът на Исус. И за да дава Той ключовете на това Царство на Петър, то Неговото очакване е Църквата винаги да идва в

---

<sup>2</sup> (Притчи 31:10)

<sup>3</sup> (Матей 16:18)

<sup>4</sup> (Матей 16:19)

този Дом. Идвайки в него, тя щеше дотолкова да плени сърцето на Исус, щото дори да е по-ценна от скъпоценни камъни. Апостол Петър бе първият, който бе докоснат дълбоко от Божията Любов. Той получи ключовете за Дома на Отец. Тогава мнозина решиха, че щом е получил ключовете, то му подобава да бъде Райски ключар. Но Петър не беше Райски ключар. Той просто беше от онези, които съставяха Добродетелната Невяста, открита от Исус. Затова, че тя щеше да бъде по-ценна от скъпоценни камъни, Петър предупреди в посланието си, като написа:

**“...и вие, като живи камъни, се съграждате в духовен дом, за да станете свято свещенство, да принасяте духовни жертви, благоприятни на Бога чрез Исус Христос...”**<sup>5</sup>

Ето, че наистина първата стъпка от “Притчи” действаше в живота на Апостол Петър. Той знаеше, че е от Невястата. Той знаеше, че тя е по-ценна от скъпоценни камъни, защото е съставена от живи камъни, достойни за Храм на Святия Дух.

А сега нека отново да се върна към Добродетелта. Знаеш ли, тя е съвършеното изискване от Бога за Неговата Невяста. Когато Исус даде ключовете на Апостол Петър, Той всъщност му каза:

**“Петре, Аз забелязах, че ти си от Моята Добродетелна Невяста! Аз няма да се оженя за никоя друга, освен за тази, върху която благоволи сърцето Ми. Ето защо тези ключове, които ти давам, ще бъдат добродетелите, с които всеки ще отключва Небето, за да се среща с Мен и Аз с него. Дай тези добродетели на вярващите! Изяви ги с живота си! Напиши ги в посланията си, за да може Моята Невяста наистина да бъде пълна с Моите добродетели...”**

Може да помислиш, че доста смело обвързвам ключовете на Небесното Царство с добродетелите на Исус, но нека ти призная, че когато Святият Дух ми откри тази тайна, тогава ме заля такава пълнота от Божия Любов, такава докосване, щото Слово и Живот се сляха в едно. Сега ще ти посоча стиховете от “Второто съборно послание на Апостол Петър”, а ти просто вникни в тях и познай, че наистина ключовете за Дома на Отец са именно Христовите добродетели. Ето какво казва Апостолът:

---

<sup>5</sup> (I Петрово 2:5)

**“Благодат и мир да ви се умножи чрез познаването на Бога и на Исуса, нашия Господ. Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко, що е необходимо за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята Слава и сила...”**<sup>6</sup>

За да живееш с Исус ти трябва да познаваш Исус. За да познаваш Исус, трябва да ходиш там, където е Той. За да ходиш там, където е Той, ти трябва да приемеш онова, което Неговата божествена сила ти е подарила.

А какво ти е подарила тя?

Именно ключовете!

Именно добродетелите, с които се отключва Небесното Царство!

Защо трябва да отключим това Царство?

Отговорът е:

**“...за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света...”**<sup>7</sup>

Сега забележи как Петър ти открива ключовете на Небесното Царство:

**“...положете всяко старание и прибавете на вярата си добродетел, на добродетелта си благоразумие, на благоразумието си себеобуздание, на себеобузданието си твърдост, на твърдостта си благочестие, на благочестието си братолюбие, и на братолюбието си любов. Защото ако тия добродетели се намират у вас и изобилват, те ви правят да не сте безделни, нито безплодни в познаването на нашия Господ Исус Христос...”**<sup>8</sup>

Знаеш ли кой подскача като ужилен от знанията, които получаваш?

Ще ти кажа, че това е религиозният дух на дявола. Той мрази хората, които имат ключовете за Небесното Царство и затова е измислил начин да спира всички други да търсят тези ключове. А начинът е този, че Апостол Петър не от Господ Исус Христос, а от религиозни човеци на църковни събори бе канонизиран като “Райски ключар”. Сигурно си слушал, чувал и виждал тази светска интерпретация. А ако все още не си сигурен дали това

---

<sup>6</sup> (2 Петрово 1:2-3)

<sup>7</sup> (2 Петрово 1:4)

<sup>8</sup> (2 Петрово 1:5-8)



са ключовете, които вече посочих, (което е напълно нормално за мнозина хора), то нека да ти дам още една стъпка напред, като прочетеш какво казва Апостол Петър за ролята на тези добродетели:

**“Затова, братя, постарайте се още повече да затвърдявате вашето призвание и избиране; защото като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете. Понеже така ще ви се даде голям достъп във вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос...”**<sup>9</sup>

Имаш ли някакви ключове в себе си?

Хайде, моля ти се, извади ги и ги разгледай добре в ръката си.

Направи ли го? Каж ми сега за какво ти служат тези ключове?

Единият със сигурност е за апартамента, другият - за пощенската кутия, третият - за колата, четвъртият - за службата.

Така е, нали?

Виждаш, че със собствените си ключове ти си осигуряваш достъп до дома, пощенската кутия, колата, службата.

А сега се върни няколко реда по-нагоре и пак прочети подчертаното. Петър ти казва, че добродетелите осигуряват голям достъп в Царството, тоест, те имат свойството на ключове. С тях отключваш Небето и Силата на Христос в живота си.

Разбираш ли каква мръсотия е сторил дяволът, като е измамил хората да канонизират Петър за Райски ключар?

Ако го приемат като такъв, те никога няма да дръзнат да мислят, че имат ключовете за Царството, просто защото по силата на канона те биха били у Петър.

Разбираш ли сега, че каноните са създадени да скриват Силата на Евангелието за сметка на религиозното мислене?

А религиозното мислене е такова, че хората виждат в Апостол Петър “райски ключар”, който си върти броеницата ключове и пробва ключалките на Небесните врати. Но виж сам какво казва апостолът за онези, които не притежават тези ключове:

---

<sup>9</sup> (2 Петрово 1:10-11)

**“Но оня, у когото те не се намират, е сляп, късоглед, и е забравил, че е бил очистен от старите си грехове...”**<sup>10</sup>

Не бъди сляп! Не бъди късоглед! Вземи ключовете и отиди при Исус, защото Той те чака и сърцето Му копнее за връзка с теб!

Знаеш ли колко хора по времето на Петър са досаждали непрекъснато на Христовия Апостол с въпроса:

“Петре, къде скри ключовете? Давай ги, не ги крий!”

Други са шепнели в ъглите на храма:

“Ето, сега минава Петър! Внимавай с него, защото той не е кой да е! Дочуваме, че Исус му дал някакви ключове...”

Накрая на Христовия Апостол много му е досадило всичко това и той е седнал и написал второто си съборно послание, където е дал възможност на всеки да разбере кои са ключовете на Небесното Царство, като дори е написал и това:

**“Затова всякога ще бъда готов да ви напомням за тия работи, ако и да ги знаете и да сте утвърдени в истината, която сега държите...”**<sup>11</sup>

Ето така изглежда първата стъпка от стълбата към Небето!

Всеки, който осъзнае, че Исус му е дал ключове за Небесното Царство, се превръща в част от Добродетелната Невяста на Царя на царете.

Започнеш ли да употребяваш Христовите добродетели, ти непременно ще бъдеш забелязан от Исус, защото си на стълбата, която те води при Него. А сега да премина към втората стъпка.

---

<sup>10</sup> (2 Петрово 1:9)

<sup>11</sup> (2 Петрово 1:12)

## ВТОРА СТЬПКА КЪМ ИСУС

**“Сърцето на мъжа ѝ уповава на нея; и не ще Му липсва печалба...”<sup>12</sup>**

Спомняш ли си, когато беше спасен от Исус?

Сигурно е бил чудесен миг, най-чудесният в живота ти. Аз също помня този миг за мен.

Виждаш ли сега какво е второто стъпало?

Казва се, че сърцето на Исус уповава на Църквата и не ще Му липсва печалба. Както мен, така и теб са ни учили, когато сме били младенци, колко е важно да уповаваме на Исус.

Амин! Така е! Аз все още уповавам на Него и не искам никога да спра да уповавам. Оставям всеки ден от живота си в Неговата ръка. Оставям пътищата на нозете си в Неговия път. Излагам всяка мисъл и намерение за чудесния съвет, който ще ми даде Святия Дух в Неговото Име. Такъв е животът на вярата. Такъв е пътят на вярата.

Но ето, че идва един момент, когато въпросът не е дали ние уповаваме на Исус, а дали Той има основание да уповава в нас. Зная че е възможно да се смутиш, понеже всички човеци са грешни и не е възможно да вършим добро и да не сгрешим, както е писано:

**“Наистина няма праведен човек на земята, който да струва добро и да не греши...”<sup>13</sup>**

Проблемът не е в това дали грешиш или не. Проблемът е в това дали искаш Исус да уповава на теб.

“Как да стане?” - ще ме попиташ ти. Аз също зададох такъв въпрос на Исус.

И знаеш ли как ми отговори Той?

Той просто ме накара отново да си прочета един стих от посланието на Апостол Яков. Нека сега да ти го припомня:

---

<sup>12</sup> (Притчи 31:11)

<sup>13</sup> (Еклесиаст 7:20)

**“Братя мои, ако някой от вас се отклони от истината, и един го обърне, нека знае, че който е обърнал грешния от заблудения му път, ще спаси душа от смърт и ще покрие много грехове...”<sup>14</sup>**

Аз искам да разсъждаваме върху този стих. Помисли, че Исус е Добрия Пастир. Когато някоя овца се отклони от Стадото Му, Той оставя онези деветдесет и девет овце и отива по бърдата да потърси заблудилата се.

Усетил ли си това желание на Пастиря в себе си? Усетил ли си, че Исус иска повече от всичко да спасява живота на хората, но са Му нужни покорни съдове?

Съдове, в които Той да повярва. Съдове, на които да уповава. Нека ти кажа едно духовно преживяване от моя живот, за да разбереш това второ стъпало. Аз често виждам и слушам как в църквите се проповядва копнеж по Небето, копнеж по областите на Слава и мир, копнеж по Рая. Този копнеж е завладявал и моето сърце много пъти. Молил съм се и съм искал Святият Дух да извиси духа ми и да ме отведе високо. Спомням си, че дори един ден направих следната изповед:

“Господи, за мене няма нищо по-важно от това да се кача при Исус! Искам да съм при Исус! Сега и завинаги!”

Бог чу тази моя изповед, но аз усетих, че е наскърбен и затова много се учудих. Попитах Го:

“Боже, защо се наскърби? С какво Те обидих? Не е ли Твоето желание и мое желание?”

А Бог ми отговори:

**“Стефане, тук при Мен няма много работа за вършене! Тук при Мен няма демони! Тук при Мен няма неспасени! Тук при Мен няма болести! Тук при Мен няма заблуда! Тук при Мен няма битка! Тук при Мен е спечеленото!**

**Но кой Господар се радва на спечеленото, когато твърде много неспечелено стои в тъмнина? Кой Господар се радва, когато е платил с кръвта Си за греховете на целия свят, но не е спасил целия свят в Небето? Ти уповаваш на Мене, но трябва по-скоро Аз да уповам на тебе!”**

---

<sup>14</sup> (Яков 5:20)

Тогава отново попитах:

“Боже, кажи ми: Какво е Твоето упование?”

А Бог ми отговори:

**“Моето упование е упование на Светлината!**

**Но може ли тя да влезе в дълбоките пещери на земята?**

**Аз не се радвам, когато съм спасил! Аз се радвам, когато спасявам и все още спасявам! Аз искам служителите Ми да ходят там, където Аз желая да отида, а не където се намирам!”**

Тогава разбрах, че е много важно да хванем погледа на Исус. Защото мнозина си мислят, че Бог гледа така, както и те гледат - към Небето. Но Истината е, че Бог гледа към земята. Той търси хора, на които да уповава. Хора, от които не ще Му липсва печалба.

“А каква е печалбата?” - ще попиташ ти.

Нека ти отговоря чрез думите на Бог в “Книгата на пророк Исаяя”:

**“Всички вие жители на света, и вие обитатели на земята, гледайте, когато се издигне знаме на планините, и слушайте, когато засвири тръбата; Защото така ми рече Господ: Ще съм безмълвен, и в обиталището Си ще гледам, като светло греене по пладне, като росен облак в жетвена жега...”**<sup>15</sup>

Искам да ме разбереш правилно. Горе в Небето жетва няма. Горе са хамбарите. Жетвата е тук, долу! И Божието очакване е Той да бъде за нас светло греене по пладне и росен облак в жетвена жега. Има голяма жега по жетва. Има огромни изпитания пред служителите на Исус. Но класовете трябва да се събират и сърцата своевременно да се освежават от росата на Святия Дух.

Аз имам да ти кажа нещо най-важно за очакването на Исус.

Днес мнозина пастори и теолози могат да ти кажат:

“Чакай Исус, защото Той ще дойде!”

Но ти просто им отговори:

“Аз не просто Го чаках! Аз отидох при Него, за да върша Неговата работа! Който чака, нека не чака, а да тръгне...”

---

<sup>15</sup> (Исайя 18:3-4)

В тази работа с чакането вярващите са се разделили на две. Едните чакат Исус. Другите разбират, че Исус ги чака. Едните църкви са чакални. Другите - житници. А ти, за да бъдеш напълно убеден кои църкви вършат Волята на Бога, просто отвори "Посланието към Евреите" на десета глава и там прочети написаното:

**"Той, като принесе една жертва за греховете, седна завинаги отдясно на Бога, та оттогава нататък чака, докле се положат враговете Му за Негово подножие..."** <sup>16</sup>

Сега разбираш ли, че Исус е Този, Който чака?

Исус е Този, Който трябва да уповава в тебе, защото ти си Неговият инструмент с който Той ще пожъне скъпоценните души и ще съкруши делата на дявола.

Когато аз попитах Спасителя как да стъпя на второто стъпало, Той ми даде едни стихове и твърдо ми каза:

**"Повярвай в тях! Изпълни духа си с тях! Виж се в тях! Живей в тях! Там е моето упование към всички вас! Там стои част от сърцето Ми и ще стои до свършека!"**

Аз прочетох тези думи и знаеш ли какво оставиха те в сърцето ми. Аз се почувствах отговорен за Исус. Аз почувствах, че ако откажа на призива Му това ще Го наскърби и съкруши.

Моля те, в Името на Исус, вземи Христовото упование и го превърни в живот за духа си! Защото Словото говори за това упование следното:

**"В деня, когато събереш Силата Си, Твоите люде ще представят себе си доброволно, в свята премяна, Твоите млади ще дойдат при Тебе като росата из утробата на зората..."** <sup>17</sup>

Искам да знаеш, че това е обещание на Баща към Син. Отец обеща това на Сина Си и Исус очаква неговото изпълнение. Исус уповава на това обещание и то е, което най-много радва сърцето Му.

Ти от младите на Исус ли си?

---

<sup>16</sup> (Евреи 10:12-13)

<sup>17</sup> (Псалом 110:3)

Ако наистина е така, то просто тръгни, за да Му се представиш. Защото тогава животът ти ще се огледа във вече цитираното от "Исайя", а именно, че Бог ще бъде като росен облак в жетвена жега.

Знаеш ли кои са капките на този облак?

Това сме аз и ти и всеки, в когото Исус уповава!

Този облак не е високо в Небето, както би помислил някой. Не! Това е Божията Слава, която слиза върху избраните Му, защото те нямат друго видение в сърцата си, освен това:

В дух, душа и тяло да принадлежат на Помазаника завинаги!

Тогава ще разбереш защо на Исус няма да Му липсва печалба. Защото колкото голяма да е жегата по време на жетва, има един росен облак, има едно светло греене по пладнe, което никой не може да затъмни.

Запомни, че това е съдбоносно решение в живота ти. То не подлежи на обсъждане от твоя пастор, презвитер или дякон. То не се гласува с мнозинство. То е поривът на твоето сърце, свързан с порива на Исус.

Колко малко хора имат отворени очи към Небето! Колко малко хора влизат при Царя на царете. И по тази причина твърде малко са разбрали за Душата Му и мислите Му. Аз искам да ти дам още нещо за Него. Вече ти казах, че Христос и Църквата се обичат пламенно. Тази любов може да усети само онзи, който е с чист дух и просветено сърце. Но тя е записана в Словото. Тя стои там, стига някой да има очи да я прочете. За съжаление твърде много църкви са станали дъщери на пиявицата, която казва: "Дай, дай!", а малцина са готови да дадат всичко от себе си и така да спечелят упованието на Исус.

Ето какво още говори Словото за Христовото очакване:

**"Проговаря възлюбеният ми и казва ми: Стани, любезна моя, прекрасна моя, и дойди; защото, ето, зимата се измина, и дъждът престана и отиде си; цветята се явяват по земята, времето на птичето пеене пристигна, и гласът на гургулицата се чува по нашата земя. По смоковницата зреят първите и смокини и лозята цъфтят и издават благоухание..."**<sup>18</sup>

---

<sup>18</sup> (Песен на песните 2:10-13)

Има зло, от което Бог заповядва да се отърсим, и това е споменът по зимата.

Имаш ли ти този спомен?

Защото беше време, когато клоните на Църквата бяха вкочанени от религия и традиция. Но Святият Дух промени климата. И Христовото желание към нас е да забравим всичко, свързано със зимата. Много църкви са останали под властта на тази зима, без да могат да вникнат и разберат, че има едно най-чудесно нещо, което можем да направим и то е:

Да преоткрием Исус!

Не просто да Го открием. Не просто да стоиш в църква, която ти казва, че Го е открила преди сто или петдесет години, когато е била създадена.

Открий Го лично!

Преоткрий Го лично!

Не чакай някой да ти говори за Исус!

Просто говори с Него, защото Той иска това!

Той ти казва: **“Стани и дойди!”** И за да ти казва така, то е, защото си седнал на църковната скамейка и чакаш пастора да ти говори за Него. Няма смисъл в това Исус да е до мен и аз да искам друг да ми предава Неговите думи!

Аз ще говоря лично с Него!

Ти ще говориш лично с Него!

Цялата Църква ще говори лично с Него!

Защото днес, повече от всякога, Помазаникът иска да уповава на Своята Невяста! Онова, което Святият Дух ми дава за тебе, читателю, е да разбереш едно предупреждение от Бога, свързано с активността на дявола. Защото той ще се опита да попречи на Тези, които биха искали да спечелят Христовото упование. Виж сега как Исус говори с църква, която отказва да отговори на Неговото упование:

**“И ето, гласът на Възлюбения ми; Той хлопна и казва: Отвори ми, сестро Моя, любезна Моя! Гълъбице Моя, свършена Моя; защото главата Ми се напълни с роса, косите Ми с нощни капки...”**

19



Забелязваш ли призива на Исус?

Разтълкуван по духовен начин, той би се предал така:

**“Църкво Моя! Позволи Ми да реализирам в тебе и чрез тебе писаното в сто и десети псалом! Позволи Ми да уповавам на тебе и да открия в тебе Моите млади, които са като роса по главата Ми. Те са Моите избрани! Те са онези, с които ще довърша започнатото! Те са, които ще прославят Името Ми, както никога преди...”**

Когато ти имаш само една мисъл, която стои постоянно в тебе, то най-често казваш, че в главата ти е това и това, или:

“Това нещо не ми излиза от главата!”

Така е, нали?

А сега помисли, че на Исус главата Му е пълна с роса, тоест, тази роса не Му излиза от главата. Той мисли постоянно за нея.

За коя?

Ами за Добродетелната Невяста, на която уповава и от която не ще Му липсва печалба!

Но как отговаря тази църква, на която Исус хлопа на вратата?

Знаеш ли, че голяма част от евангелските църкви в България отговарят по този начин, записан в Словото:

**“Но аз си рекох: Съблякох дрехата си, - как да я облека? Умих нозете си - как да ги окалям?”** <sup>20</sup>

Спомни си, че в началото на това второ стъпало аз ти говорих за това, че често се страхуваме от това, че може да съгрешим.

Виждаш ли този страх в цитирания стих?

Страх да не си окаляш краката!

Кой се страхува така?

Нека ти кажа кой.

Така се страхува свръхдуховният и свръхправедният, който въздига в култ собствената си праведност и е престанал да уповава на Исус. Той е съблякъл дрехата на дързостта за Исус. Той е легнал да спи на леглото си и не го интересува никакво Христово очакване.

---

<sup>20</sup> (Песен на песните 5:3)

Не бъди от тази църква, моля те!

Тя губи наградата си, защото вече е получила наградата си!

Нима Бог не знае, че е възможно да съгрешиш по пътя?

Нима Бог не знае, че на този път стрелите на Сатана са многобройни!

Да, но Той знае и нещо друго, което свръхдуховните и тщеславните не знаят, просто защото не искат да си го прочетат и осмислят. Ето какво гласи стихът от "Притчи":

**"Където няма волове, яслите са чисти, но в силата на воловете е голямото изобилие..."**<sup>21</sup>

А сега избирай!

Чисти ясли или изобилие от почвата на Евангелието?

Ако една църква вярва в Исус и Му служи истински, то сърцето на Мъжа ѝ ще уповава на нея и не ще Му липсва печалба. А печалбата изисква жертви, колкото и мъчителни да са те понякога. Затова отново те моля да поставиш над човешката мъдрост Божията такава, защото днес Исус иска жетвари на нивата Си. Жетвари, които да положат живота си пред Божия олтар и да кажат:

"Господи, аз тръгвам с вяра в Теб! Господи, аз искам да ме употребиш! Господи, аз искам да дам печалба на Царството Ти!

Моля Те, очисти нозете ми, ако се изкалям! Моля Те, освети сърцето ми, ако отпадне! Моля Те, защото повече не искам да бъда перфектна тухла в сивата сграда на тщеславието!"

Имаш ли силата да направиш тази изповед?

Благодаря на Бога! Тогава ти просто си направил на втората стъпка и гледаш към третата. Затова и аз ще премина към нея.

---

<sup>21</sup> (Притчи 14:4)

## ТРЕТА СЪПКА КЪМ ИСУС

**“Тя ще Му донесе добро, а не зло през всичките дни на живота си...”** <sup>22</sup>

Тази трета стъпка, ако и да изглежда ясна, е една от най-дълбоките в познаването на Божията Воля. Затова ще те моля да внимаваш в нея. Има нещо дълбоко, скрито в духа на човека, за което искам да говоря тук. Именно това скрито нещо загатва стихът от “Притчи”. Безспорно, всеки от нас ще се стреми да изпълнява в живота си на вяра призива на Исус:

**“И тъй, бъдете свършени и вие, както е свършен вашият Небесен Отец...”** <sup>23</sup>

Как обаче стои въпросът с Доброто?

Защото Доброто не е Свършено, но е една стъпка по-надолу от него. Нека ти помогна да разбереш това. Когато Адам и Ева съгрешиха, те вкусиха от дървото за познаване Добро и Зло. Преди това те не познаваха Доброто и Злото, но ето, че познаха и двете.

Какви бяха преди това първите човеци?

Отговорът е, че те бяха свършени, образ и подобие на Създателя. Когато съгрешиха, те паднаха от първоначалната висота, която имаха. Ето защо Бог промисли за човеците път към Себе Си. Път, наречен Добро. Път, който Той вложи по природа във духа на всеки човек. И както Новият Завет на Исус дойде, за да измести Стария Завет, така и Свършеният Свят Дух дойде, за да допълни към Доброто в човека Своите Свършени дарове. Така ти говори и Апостол Яков в своето послание:

**“Всяко дадено добро и всеки свършен дар е отгоре, и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение или сянка от промяна...”** <sup>24</sup>

Виждаш ли, казва се, че Доброто идва от Неизменния Бог, но към него вече идват и свършени дарове.

---

<sup>22</sup> (Притчи 31:12)

<sup>23</sup> (Матей 5:48)

<sup>24</sup> (Яков 1:17)

Как да разбираме Доброто? Плод на кого е то?

Святият Дух е Дух на Съвършената Благодат, докато Доброто е нещо, което притежава всеки човек. Спомни си думите на Исус:

**“Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща...”** <sup>25</sup>

Виждаш ли, че има едно добро съкровище в човека?

Някои съумяват да запазят това съкровище, но други го губят. Някои вадят добри неща от съкровището си, но други заприличват на другия човек, за когото Исус каза:

**“...а злият човек от злото си съкровище изважда зли неща...”** <sup>26</sup>

А сега да премина в същината на това, което Исус очаква от Църквата Си. Стихът от “Притчи” казва, че тя ще Му донесе Добро, а не Зло през всичките дни на живота си. Аз и ти сме повярвали в Исус и чрез тази вяра имаме достъп до Святия Дух. Той ни дава всички Свои чудесни плодове и дарби в Името на Исус. Но дарбите и плодовете на Святия Дух не са добри, а съвършени.

Как тогава да разбираме Доброто, което Исус очаква?

Нека не те мъча с отговора. Той гласи:

Доброто, което Исус очаква от Църквата Си, е плодът на чистата съвест, на изворите на духа във всеки човек!

Помисли, че в “Откровение 3:20” Исус каза, че стои на вратата и хлопа. Той чака някой да Му отвори.

Кой в нас ще Му отвори? Кой ще чуе Гласа Му!

Именно чистата ни съвест, умиа от Словото на Живия Бог! А самото отваряне се нарича Покаяние и е първото стъпало в общението с Бога. Нека сега видим как Апостол Петър определя водното кръщение:

**“...вода. Която в образа на кръщението и сега ви спасява, (не измиването на плътската нечистота, но позивът към Бога на чиста съвест)...”** <sup>27</sup>

Моля те, разбери това, защото то е много важно. Има три неща на този свят, които са съгласни и си свидетелстват помежду си.

<sup>25</sup> (Матей 12:35)

<sup>26</sup> (Матей 12:35)

<sup>27</sup> (I Петрово 3:20-21)

Три неща, в които ти можеш да разбереш тайното действие на единия Бог. Йоан говори за тях, като казва:

**“Защото три са, които свидетелстват: Духът, водата и кръвта; и тия три са съгласни...”** <sup>28</sup>

Така разбираш, че с водното кръщение Божият Дух докосва твоята съвест и тя реагира на хлопането на Спасителя. Иначе не би могло и да бъде, защото Исус каза и това:

**“Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлече Отец, Който Ме е пратил...”** <sup>29</sup>

Нека отново се върна на стиха от “Притчи”:

**“Тя ще Му докарва добро, а не зло през всичките дни на живота си...”**

Разтълкуван духовно, този стих би се предал така:

Църквата ще работи за Покаяние и сърдечно обръщане на хората през всичките дни на живота си!

Искам да разбереш, че Покаянието, тоест, чистата и осветена от Бога съвест, е основата, върху която Бог гради най-великите Си проекти и намерения. Много малко хора в Църквата са разбирали дълбоките действия и намерения на Бог Отец и по тази причина твърде много служения са били слаби и хилави, без възможност да обърнат хората към Исус. Когато аз питах Бог за Покаянието и за ролята на съвестта при Спасението от Исус, Той ми каза:

**“Стефане, можеш ли да построиш къща без основа? Можеш ли да направиш втора и трета стъпка, преди да си направил първата? И знаеш ли докъде стигат онези, които пропускат основата?”**

Божиите въпроси ме накараха да разбера, че човек трябва да бъде подготвен в сърцето си за връзката си с Исус. Той трябва да бъде очистен из основи, дълбоко, до изворите на духа. Но това не ми беше достатъчно и аз отново попитах Бога:

“Боже, не искаш ли най-вече да пожънем този свят за Тебе?”

А Бог ми отговори:

---

<sup>28</sup> (I Йоаново 5:8)

<sup>29</sup> (Йоан 6:44)

**“Не е важно дали жънеш, но как жънеш! Защото ти жънеш това, което Аз съм посял! В противен случай не би имал какво да жънеш!**

**Защо са Ми жетвари, които не зачитат зрънцата в класовете? Защо са Ми жетвари, които разпиляват? Който не е с Мен, е против Мен, и който не събира с Мен, разпилява...”**

Тогава разбрах, че мнозина не искат да дават Доброто на Бога, просто защото са станали тщеславни и свръхдуховни и така са пропуснали да отворят очите си за работата на Отец. Отново искам да ти кажа думите на Исус:

**“Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлече Отец Ми!”**

Ти как привличаш душите към Исус?

Ще отговориш:

“С благовестието, разбира се!”

А нима мислиш, че Отец ще пропусне да ги привлече със същото това благовестие?

Нека ти кажа, че първо благовестява Отец, а след това - жетварите Му. И те трябва много внимателно да следят какво е правил Отец преди тях.

Чудно ли ти е това? Разбираш ли го?

Нека ти помогна с едно откровение от Апостол Павел. Защото той говори за едно чудно благовестие, като казва:

**“...благовестието, което сте чули, и което е било проповядвано на всяка твар под небесата, на което аз Павел станах служител...”**<sup>30</sup>

Виждаш ли, апостолът говори, че е станал служител на благовестие, което вече е било проповядвано на всяка твар под небесата.

Кой и кога успя да обиколи земята, за да занесе това благовестие на всяка твар под небесата?

Апостолът казва, че това вече е свършен факт, а не добро намерение. И виждаш ли, именно защото благовестието вече е проповядвано на всяка

---

<sup>30</sup> (Колосяни 1:23)

твар, то по тази причина и Бог ще излее Духа Си на всяка твар, както е писано:

**“И след това ще излея Духа Си на всяка твар...”** <sup>31</sup>

Нека повече не те измъчвам с тайната, която сега искам да получиш. Тайната е тази, че Бог Отец положи Благата Вест по природа в духа на всеки човек. Тази Вест, която човеците слушат, се нарича “съвест”, тоест, още една Вест освен Благата Вест. Повтарям, че това е Божие благовестие към човешкия дух и неговата сила се усеща тогава, когато и душата вкуси от Благата Вест чрез думите на нашите уста. Благовестието от Отец са именно “зрънцата” в житния клас, които жетварят трябва да пожъне. Те са скъпоценното за Бога, защото именно Той ги е направил да се родят. Има толкова много примери за това, но хората никога не са искали да платят цената, за да ги проумеят. Спомни си какво си чел от “Деянията на Апостолите”.

Имаше там един стотник на име Корнилий, нали?

Той беше езичник. Той не познаваше Исус. Той нямаше кръщение със Святия Дух. Той беше достоен за “отвращение” от чистия Петър.

Но какво гласеше божественият отговор, когато Петър отказа да се покори на видението от Небето?

**“Коего Бог е очистил, ти за мръсно не го считай!”** <sup>32</sup>

Кой беше действал в духа на Корнилий?

Кой го беше подготвил за общение с Исус?

Несъмнено - Небесният Отец!

Толкова е загадъчен нашият Бог!

Толкова безкрайни са тайните Му!

Толкова велика е Спасителната Му Мощ!

Всъщност - Бог Отец изпълнява Словото Си и Исус говори за това изпълнение, като ни даде трите спасителни етапа за човешката душа и дух. Нека да ти ги покажа:

Първи спасителен етап:

**“Който има Моите заповеди и ги пази, той Ме люби...”** <sup>33</sup>

---

<sup>31</sup> (Йоил 2:28)

<sup>32</sup> (Деяния 10:15)

<sup>33</sup> (Йоан 14:21)

Всеки човек има дълбоко скрити в духа си заповедите на Исус. Понеже духът на човека не е нещо друго, но **“светило Господно”**, както се казва в “Притчи”.

Какво значи да пазиш заповедите на Исус?

Това значи да вършиш Доброто, което излиза от сърцето ти!

Това значи да не живееш в конфликт със съвестта си!

Ако правиш това, ти преминаваш към втория спасителен етап:

Втори спасителен етап:

**“А който Ме люби, ще бъде възлюбен от Отца Ми...”** <sup>34</sup>

Да бъдеш възлюбен от Отец! Това е чудесно! Това значи Той да те намери в живота ти и да те дари със скъпоценния Си Свят Дух, Който ще те новороди, за да станеш Божие дете. Ето тук е ролята на благовестителя. Той трябва ясно да чува Божия глас и да доведе човека при Исус, понеже сърцето му всякога се е стремилло към Бога, ако и душата да е грешала и умът да Му е бил противен. Така стигаме и до третия спасителен етап, до който достигат малцина.

Трети спасителен етап:

**“И Аз ще го възлюбя и ще явя Себе Си нему...”** <sup>35</sup>

Да се яви Христос в живота ти - това значи да Го изобразиш в духа си, в душата си и в сърцето си.

Това е и върхът на християнската вяра!

Но аз нека да продължа с Доброто. Пак искам да ти повторя, за да се затвърди в тебе, че за Бог е много важно да живееш с чиста съвест и сърцето ти да не те осъжда в нищо. Не всеки ще отиде в Небето, но само онзи, който върши волята на Отец. А Отец обича да се обажда в духа на човека. Обича да чука там, вътре, ако и мнозина да не Го чуват. Говоря за Отец и те моля да не Го бъркаш със Святия Дух. Онези, които не чуват гласа на Отец, рано или късно изгубват всичко.

Защо?

---

<sup>34</sup> (Йоан 14:21)

<sup>35</sup> (Йоан 14:21)



Защото вярата ни е призвана да се вслушва в съвестта. Тя е длъжна да го прави, понеже се подвизаваме не в какво да е, но доброто войнстване на вярата. Виж как Павел коментира това в писмото си към Тимотей:

**“Това заръчване ти предавам, чадо Тимотее, според пророчествата, които първо те посочиха, за да воюваш съобразно с тях доброто войнстване, имайки вяра и чиста съвест, която някои като отхвърлиха, отпаднаха от вярата...”** <sup>36</sup>

Виждаш ли какво става, когато някой отхвърли първото благовестие от Отец?

Става това, че губи и второто.

А кой отхвърля съвестта?

Именно този, който не е разбрал, че съвестта е основа на вярата и ако някой бутне основата, бута и вярата. Затова и Апостол Йоан те насърчава, като казва:

**“Възлюбени, ако нашето сърце не ни осъжда, имаме дръзновение спрямо Бога; и каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите Му и вършим това що е угодно пред Него...”** <sup>37</sup>

Виждаш ли какво значи чиста съвест?

Да пазиш заповедите Му, които са положени в духа ти!

Защо да ги пазиш?

Пак прочитам думите на Исус:

**“Който има Моите заповеди и ги пази, той Ме люби!”**

Моля те, вникни дълбоко в това, понеже не е някаква мухлясала доктрина, но гласът на Отец към твоето сърце. Спомни си колко чудесна молитва ни остави Спасителят:

**“Отче наш, Който Си на небесата; да се свети Твоето Име; да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля...”** <sup>38</sup>

Искаш ли да се движиш по Волята на Отец?

---

<sup>36</sup> (1 Тимотей 1:18-19)

<sup>37</sup> (I Йоаново 3:21-22)

<sup>38</sup> (Матей 6:9-10)

Тогава трябва да правиш правилните стъпки към Неговата Воля. Само така ще я познаеш в пълнота. За познаването на тази воля Апостол Павел написа:

**“И недейте се съобразява с тоя свят, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля, - това, което е добро, благоугодно Нему и съвършено...”** <sup>39</sup>

А сега забележи трите стъпки в Божията Воля - добро, благоугодно и съвършено. Казани по друг начин, тези стъпки са:

Съвестта, Вярата и Любовта

Съвестта, защото тя е доброто съкровище на нашия дух, Вярата, защото без вяра не е възможно да се угоди на Бог, (Виж Евреи 11:6) и Любовта, защото тя е съвършеното проявление на Исус в нашия живот.

Каж ми обаче, как би стигнал до Любовта, ако не си преминал изпита на Вярата? Как би стигнал до Вярата, ако не си преживял покаяние, което е позив към Бога на чистата съвест? Разбираш ли колко е отговорно всички да преживеем покаяние, тоест, пълно обръщане към Исус?

Някога, когато четях за първи път Евангелието, аз бях пълен повече с въпроси, отколкото с Истина. Сигурно бих омръзнал на всеки с вечните си питання, но Бог се радваше, че задавам въпроси. А един от въпросите, които често задавах, бе:

“Отче, как така Исус спаси разбойника на кръста и му обеща че ще бъде с Него в Рая, след като този разбойник не е бил кръстен със Святия Дух? Кога този разбойник прие водно кръщение? Кога прие кръщение със Святия Дух? Кога проговори на езици? Кога изпълни условието, за да влезе в Небесното царство?”

А Бог ми отговори:

**“Стефане, той прие Моето благовестие в сърцето си! Моето благовестие е най-важното, защото то осветява и променя духа! Той се обърна към Исус, защото преживя спасително Покаяние! Той извади най-доброто от съкровището си! Неговата изповед беше равносилна на онова, което стори блудницата, която с косите си**

---

<sup>39</sup> (Римляни 12:2)

**уми нозете на Исус и ги помаза с миро! Научете се да изваждате доброто си съкровище, защото добро се привлича с добро!”**

Добро се привлича с добро, приятелю!

**“Също така нека свети вашата виделина пред човеците, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата...”**<sup>40</sup>

Свети ли твоята виделина? Виждаш ли в малките дечица Исус? Радваш ли се с ония, които се радват? Плачеш ли с ония, които плачат? Ставаш ли на слабите слаб, на всекиго всякакъв, само и само да ги придобиеш за Спасителя?

Ако правиш това, ти си добър жетвар на Господа и Той ще те благослови за усърдието ти! Аз ще те помоля да приемеш в сърцето си тези истини, казани тук, защото те са най-здравият щит против фанатизма.

Бог не обича фанатиците! Те са слуги на злото войнстване!

Бъди като Тимотей! Пази основата на вярата си и постоянно работи за нейното изграждане. Тогава и стихът от “Притчи” ще стане живот за духа ти и наслада за душата ти и ти ще донасяш добро за Славата на Исус през всичките дни на живота си. Амин и Амин.

---

<sup>40</sup> (Матей 5:16)

## ЧЕТВЪРТА СЪПКА КЪМ ИСУС

**“Търси вълна и лен, и работи с ръцете си това, що й е угодно...”**

41

Вярваш ли, че връзката ти с Исус не е просто Спасение, но е един необикновен живот, пълен с Благодат и Небесни благословения?

Аз вярвам в това и желая тук да те насърча.

“В какво ще ме насърчиш?” - би попитал ти.

Отговорът е, че искам да ти дам някои най-важни истини, откриващи се в тази четвърта стъпка. Те са отговор на твоите търсения. Те са отговор на всяко търсене на вярващия. Стихът казва, че Невястата на Исус търси **“вълна и лен”** и **“работи с ръцете си това, що й е угодно”**.

Търсил ли си вълна и лен? Работил ли си за тяхното постигане?

За да отговориш на тези въпроси, ти трябва преди всичко да знаеш какво олицетворяват вълната и ленът. И чак тогава да преклониш сърцето си и да работиш за тяхното постигане. Нека първо започна с вълната.

Надявам се, че знаеш какво представлява вълната. Тя е онова покритие на овцете, което хората стрижат от време на време, така че от нея да изработят топли дрехи. Аз, например, си имам един хубав вълнен пуловер и с удоволствие го обличам, когато стане студено.

Но бих ли го имал, ако някой овчар не беше пасъл овцете, от чиято вълна е дошла и дрехата ми?

Разбира се, че не бих го имал. И сега помисли, че Исус неслучайно нарича Себе Си Добрият Пастир, Който Живота Си дава за овцете. Аз и ти сме овце на Исус! И начинът, по който Спасителят ще познае, че сме Негови, е именно този:

Исус да види, че ние притежаваме вълната, която може да топли!

Знаеш ли какво е усещането от вълната?

То е такова, че малко, след като си облякъл вълнена дреха, ти усещаш как топлина започва да залива тялото ти. Това със сигурност е приятно, особено, ако навън е много студено. Така е и със вярващите в Исус. Когато

---

<sup>41</sup> (Притчи 31:13)

общуваш с някой, който духовно има в себе си тази вълна, ти усещаш как топлината от общението с него залива духа ти и сърцето ти. Ако има нещо, с което бих искал Бог да те благослови, то е:

През целия си живот да намираш до себе си хора, които са овце на Господа.

Защо ти говоря всичко това?

Защо ти разкривам тази, на пръв поглед обикновена мъдрост?

Причината се крие в пророческите думи на Исус за последните времена преди Неговото Второ Пришествие. Защото Той строго ни предупреди, като каза:

**“Но понеже ще се умножи беззаконието, любовта на мнозинството ще охладнее. Но който устои до край, той ще бъде спасен...”**<sup>42</sup>

Виждаш ли, че Исус предупреждава за охладняване?

Казано по друг начин, Христовото предупреждение гласи:

“Но понеже ще се умножи съгласието със света, вълната на овцете ще окапе, така щото дори и в мнозинство те не ще могат да се стоплят...”

Аз искам да ти кажа, че когато повярвах в Исус минах по път, който бе нарисован от розовите ми илюзии. Аз си представях, че когато вляза в църква, там ще ме залейт потоци от божествена любов. По-късно трябваше да призная, че съм се самозалъгвал. По-късно трябваше да коленича пред Небесния Цар и да Го питам къде сбърках. А Той да ми отговори, че никъде не съм сбъркал, но че живея във времето на най-голямото отстъпление от Божията Любов.

Какво от това? Да се предадем ли?

Да се откажем да търсим вълната ли?

Не! Не! Не! Ние ще я търсим, за да можем да устоим, защото само който устои докрай, той ще бъде спасен.

Разбираш ли, братко мой, сестро моя, че днес е време, когато е много важно, въпреки всичките тотални усилия на Злото, да продължаваме да обичаме. Защото вълната е не нещо друго, но символ на една пречиста

---

<sup>42</sup> (Матей 24:12-13)

дума, събираща в себе си Христовото учение. И тази дума е братолюбието! Спомни си чудесните думи на Спасителя:

**“Това ви заповядвам, да се любите един друг. Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди вас е намразил...”**<sup>43</sup>

Как светът да познае, че сме овцете на Добрия Пастир, ако я няма в нас топлината на вълната?

Мнозина са решили, че могат да компенсират вълната с учебни мероприятия, с конференции, с много знания, с гостувания в чужбина, с екскурзии и много други лъскави неща. Но Исус не заповяда тези суетни неща на последователите Си. Той им заповяда да се обичат. Ако светът погледне на Истинската Църква на Исус, той би повярвал, че сме Христи, но ако същият този свят се оглежда в светска църква, то той би познал само себе си и би загинал в греховете си и злото си. Друго каза Исус:

**“...да бъдат всички едно; както Ти, Отче, Си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти Си Ме пратил...”**

44

Няма по тъжна и окаяна църква от тази, в която светът се оглежда и познава себе си. Защото Небето, в което отиваме, няма нищо от този свят. Но твърде често в църквата, която посещаваме, светът е по-изявен, отколкото сам в себе си. Запомни тези неща и побързай да хванеш ръката на Пастиря! Само Той може да ти даде силата на братолюбието!

А сега нека да видим и ленът. Той е другото условие от Бога, за да бъдеш приет в Небето. Когато преди години аз започнах да се потапям в Свещеното Писание, Святият Дух започна да ме среща с Исус на много места в Стария Завет. Най-забележителното бе това, че на всички места аз Го видях облечен по един и същи начин - в ленени дрехи. Тогава затварях очите си и се опитвах да си Го представя, а Бог Святи Дух ми даваше видение за Него.

Беше прекрасно! Беше удивително!

Тогава започнах да прониквам дълбоко в същността на Помазаника. Тогава разбрах, че Бог всячески ме водеше в копнеж по тези дрехи на Исус, в копнеж по самия лен. Така дойде ден, в който направих духовно

---

<sup>43</sup> (Йоан 15:17-18)

<sup>44</sup> (Йоан 17:21)

пътуване. Бог ме хвана и заведе в "Евангелието от Марк", в девета глава и там аз видях следното:

**"И след шест дни Исус взема Петър, Яков и Йоан, и завежда само тях на една висока планина насаме; и преобрази се пред тях. Дрехите Му станаха бляскави, твърде бели, каквито никой белач на земята не може така да избели..."**<sup>45</sup>

**"Какво виждаш, Стефане!"** - попита ме Святият Дух.

"О, Господи! Това е Преображението на Исус!"

**"Но какво виждаш ти в това Преображение?"** - попита ме отново Святият Дух. А тогава аз видях, че Спасителят е облечен в същите ленени дрехи, с които се откриваше на Божиите пророци в Стария Завет. Бог видя погледа ми и добави:

**"Искаш ли твоите дрехи да изглеждат като тези на Исус?"**

Зная, че отговорих:

"Да, Господи! Това е съвършената мечта на сърцето ми!"

А Святият Дух отново каза:

**"Тогава хвани ръката на Исус и Му позволи да те заведе на високата планина! Защото само онзи, който отиде с нозете си и следва Спасителя до върха на тази планина, ще може да се облече така..."**

Тогава разбрах, че ленените дрехи отговарят на Святостта на Бога и непорочността на Неговите служители. Разбрах и още нещо, което искам да ти споделя тук. Бог знае колко много се нуждаем от Святостта Му. Бог знае колко много ни е нужен Дух на мъдрост и на откровение. Ето затова тук Бог ми даде откровение за теб, което ще ти помогне да постигнеш копнежа по ленените дрехи на Исус, тоест:

Да направиш нужните стъпки към твоето духовно преобразяване!

И аз и ти знаем, че когато Исус започна мисията Си на земята, Той събра около Себе Си дванадесет ученици, които посвети в тайните на Небесното Царство и с които скрепи Своя Нов Завет. В това няма съмнение. Но виждаш ли, че когато Исус реши да се качи на високата планина, Той взе със Себе Си Яков, Петър и Йоан и завежда само тях на

---

<sup>45</sup> (Марк 9:2-3)

планината. Когато си движен от Святия Дух, ти се научаваш да забелязваш всяка подробност на Словото, понеже твърде често такива "подробности" се явяват като ключове за разбиране на една по-дълбока Божия промисъл. Така и аз се спрях на този факт от избора на Исус и запитах Бога:

"Господи, нима другите апостоли не бяха достойни за свидетели на преображението на Исус? Защо Той взе само Яков, Петър и Йоан?"

Святият Дух, явно удовлетворен от въпроса ми, отговори:

**"Исус е Алфата и Омегата, Началото и Краят! Той знаеше какво ще направят тези апостоли за Неговото Царство! Той знаеше, че Божието Помазание щеше да роди чрез тях здравата и универсална основа на ходенето с Него! Погледни на Словото по нов начин и ти ще откриеш почерка в избора на Исус!"**

Не беше трудно да открия, че след "Деяния на Апостолите" следват послания от някои Апостоли. А тези Апостоли са петима: Яков, Петър, Йоан, Юда и Павел. А сега погледни, че за разлика от посланията на Апостол Павел, които са към отделните църкви в Азия, Гърция и Рим, посланията на Яков, Петър и Йоан са "съборни послания". В оригиналния гръцки текст се казва за тези трима Апостоли, че са "католики", тоест, "вселенски". С това в никакъв случай не правя реклама на католическата църква. Далеч съм от това да хваля религиозния дух, който просто се накичи с това определение. Важното тук е друго, а именно да разбереш, че Яков, Петър и Йоан ти дават стъпките към онази планина, на която Исус заведе само тях.

Сега погледни на Яков. Той има едно послание. Послание, говорещо за силата на вярата, послание, утвърждаващо вярата в Исус. Ето защо този Апостол ти дава стъпки на вяра. Погледни и двете послания на Апостол Петър. Те са, за да прибавиш на вярата си надежда, тоест, едно постоянно упование в Христос, едно постоянно общение със Святия Дух, което ще ти позволи да грабнеш ключовете за Небесното Царство, да бъдеш трезвен и буден. И накрая погледни на трите послания на Апостол Йоан. Те са, за да утвърдиш в себе си Божията Любов. Затова Йоан е Апостолът на Любовта.

Вникна ли в това? Разбра ли го?

Приеми го, защото не е мое откровение, но мъдрост от Святия Дух.



Може би ще попиташ:

“А какво ще кажеш за Апостол Павел?”

Радвам се, че ми задаваш този въпрос. Отговорът е, че:

Ако с Яков, Петър и Йоан ти се стремиш да облечеш ленената дреха на Святостта, то при Павел ти вече вървиш с тази дреха!

Мнозина, братко мой, сестро моя, не разбират, че Словото на Бога е като Дворец с много врати и зали. Бог постепенно ни допуска до Себе Си, като ни насърчава да вървим правилно.

Виждаш ли какъв път трябва да извървиш?

Виждаш ли какво значи да търсиш лена, тоест, онова вътрешно духовно преобразяване, което ще ти позволи да направиш Исус Господ на цялото си сърце и Сила на целия си живот?

Запомни, че Бог благославя правилните стъпки в Неговото Слово. Много често неуспехите на християнина идат от това, че се опитва да строи сградата, без да е положил нужната основа.

Някога аз се нахвърлих да се храня с Павел, но той ми преседна твърде скоро. Не разбирах защо. Упреквах се, че вярата ми не работи, но Бог ме насърчи с думите на Апостол Петър:

**“Пожелавайте като новородени младенци чистото духовно мляко, за да пораснете чрез него към спасение...”**<sup>46</sup>

А след като схванах дълбочината на Петровата препоръка, Бог ми посочи и Павловия коментар за млякото, за да изтрезнея:

**“Защото всеки, който се храни с мляко, е неопитен в учението за правдата, понеже е младенец; а твърдата храна е за пълнолетните...”**<sup>47</sup>

и още:

**“И аз, братя, не можах да говоря на вас, като на духовни, но като на плътски, като на младенци в Христос. С мляко ви храних, не с твърда храна; защото още не можехте да го приемете, а и сега още не можете...”**<sup>48</sup>

<sup>46</sup> (I Петрово 2:2)

<sup>47</sup> (Евреи 5:13-14)

<sup>48</sup> (I Коринтяни 3:1-2)

Така разбрах, а се надявам и ти да разбереш, че Яков, Петър и Йоан са трите стъпала, без чието преодоляване всякакво разбиране на Павел ще бъде осуетено. Може би ще реагираш, че достатъчно добре разбираш посланията на Апостол Павел, но пак той ще каже, че ако някой мисли, че знае, не е познал както трябва. А Апостол Петър ще добави сериозното предупреждение:

**“И считайте дълготърпението на нашия Господ като средство за спасение; както любезния ни брат Павел ви е писал, според дадената му мъдрост. Както пише и във всичките си послания, когато говори в тях за тия работи; в които послания има някои неща мъчни за разбиране, които неучените и неутвърдените изопачават, както правят и с другите писания за своята погибел. И тъй, вие възлюбени, като сте предизвестени за това, пазете се да не би да се завлечете от заблудението на беззаконните и да отпаднете от утвърдението си. Но растете в благодатта и познаването на нашия Господ и Спасител Исус Христос...”**<sup>49</sup>

Вярвам, че си разбрал всичко това. Вярвам, че ти е станало ясно какво значи Невястата на Исус да търси вълна и лен. Нека Бог ти каже в сърцето ти коя стъпка си покорил и къде се намираш, но никога не забравяй, че Той много те обича и Неговото желание за теб е да вървиш към Исус от стъпка към стъпка в правилните критерии и стандарти.

Тук аз ще приключа тази тема, за да ти дам следващата стъпка, която със сигурност ще ти помогне да получиш бърз растеж в Господа.

---

<sup>49</sup> (II Петрово 3:15-18)

## ПЕТА СТЪПКА КЪМ ИСУС

**“Тя е като търговските кораби, - донася храната си отдалеч...”** <sup>50</sup>

Тази е една от най-важните стъпки на твоето духовно общение с Исус. Затова ще те моля да хванеш здраво откровението, което ще получиш, за да бъде животът ти в Исус всякога изобилен. И така, ти може би вече се питаш какво значи една църква да е като търговските кораби. Нещо повече - да донася храната си отдалеч. Колкото до типично човешкото обяснение на този стих, той ще ти се стори нелогичен.

Защо трябва да носиш храната си отдалеч, когато супермаркетът е само на две крачки от дома ти?

Знаеш ли, братко мой, сестро моя, че днес много църкви са постъпили типично по човешки. Построили са по един супермаркет, където е пълно с вносни доктрини, с тщеславие, с всякакви хранителни стоки. Изобщо - изобилие. Но в цялото това изобилие липсва един единствен етикет върху стоките:

“Родено в Небето!”

Ти с какво предпочиташ да се храниш?

Защото всеки се храни с нещо. Но за да казва стихът, че Невястата по сърцето на Исус е като търговските кораби и донася храната си отдалеч, то се приготви да пътуваш за храната си.

Защо да пътуваш?

Отговорът е:

Защото една филия Небесен Хляб струва повече от цялата продукция на един религиозен хлебозавод!

Първото, което искам да запомниш, е това, че всеки, който иска от Небесния Хляб, трябва да плати лично нужната цена. Ти тръгваш за храната си с не какъв да е кораб, но с търговски кораб. Търговецът е онзи, който плаща, за да получи. Въпросът е с какво търгуваш. Някои търгуват с човешки души на пазарището на Вавилон. Други търгуват със съвестта си. Трети търгуват с убежденията си. Изобщо - голяма търговия пада на този

---

<sup>50</sup> (Притчи 31:14)

свят. Но само една търговия е благословена от Небето и за нея Словото казва:

**“Блажен оня човек, който е намерил мъдрост, и човек, който е придобил разум, защото търговията с нея е по-износна от търговията със сребро, и печалбата от нея е по-скъпа от чисто злато. Тя е по-скъпа от безценни камъни и нищо, което би пожелал ти, не се сравнява с нея. Дългоденствие е в десницата ѝ, а в левицата и богатство и слава. Пътищата ѝ са пътища приятни, и всичките ѝ пътеки мир. Тя е дърво на живот за тия, които я прегръщат и блажени са ония, които я държат...”**<sup>51</sup>

Знаеш ли, че цялото ти пътуване в този свят е пътуване към Дървото на Живота?

Най-чудесната новина за сърцето ти е тази, че днес има един Кормчия на кораба на твоето сърце, Който знае пътя към това Дърво. Когато се стремиш към Божията Мъдрост и Разум, ти пътуваш към Небето. Когато се отказваш от своя си разум и признаваш Божият, тогава плащаш цена, за да получиш наистина Небесни благословения. Тогава Божият Мир е с теб. Но има против живота на християните един невидим противник, който е дявол и Сатана. Той е решен на всичко, само и само да те спре от правилния път.

И това се случва с корабите, знаеш ли?

Дори Евангелието описва как Исус се качи с учениците Си на една ладия и се вдигна буря, която искаше да я обърне в морето. Изобщо, когато пътуваш с Исус, ти можеш да срещнеш много изненади. Но по-добре в бурно море с Исус, отколкото в спокойно море с дявола. Защото, искам да знаеш, че Божието Слово ти дава информация за други кораби, които са много привлекателни за неутвърдените във вярата. И това са тарсийските кораби. На такъв кораб се качи пророк Йон, за да побегне от Лицето на Господ. А после ти знаеш как бе наказан той. Защото го погълна не просто някаква риба, но религиозно-окултната власт на дявола. Затова нека да ти прочета Божието предупреждение в “Книгата на пророк Исая”, за да разбереш пълнотата, която искам да ти дам:

---

<sup>51</sup> (Притчи 3:13-18)

**“Защото ще има ден, когато Господ на Силите ще бъде против всеки горделив и надменен човек, и против всичко, което се надига, и ще се унижи...”** <sup>52</sup>

и още:

**“Против всичките тарсийски кораби, и против всичко, що е приятно да се гледа...”** <sup>53</sup>

Искам да ме разбереш. Исус Христос не е пират, който ще се разправя със земни кораби. Земните неща нека да ги оставим на земните човеци и земните кораби нека ги оставим на земните моряци. Тук аз искам да те предупредя за тарсийските кораби. Знаеш ли откъде те са получили името си? Това е името Тарсис, който е един от синовете на Яван, който пък е син на Яфет. Аз няма да те занимавам с произхода на земните родове. Не това е целта ми. Искам да разбереш, че името Тарсис е носител на нещо лошо. Нека ти прочета какво е от Славянския библейски конкорданс:

Тарсис, “Подчинен на враговете си.”, Бит. 10:4, стр. 84

Има ли нещо по-страшно от това - да пътуваш на кораб, който се управлява от твоите врагове? Мислиш ли, че маршрутът на този кораб ще е маршрут за Небето?

Аз не мисля така, нито пък Исус мисли така, нито ти мислиш така. Но тъжното е, че днес в много църкви са дошли именно тарсийски кораби. Те предлагат на вярващите храна, която донасят от някъде. Но това “някъде” не е Небето. Когато истински обичаш Исус, Той ти показва духовно цялото Си Слово и ти започваш да виждаш много тайни неща. Това ти помага да се укрепиш духовно и да започнеш да забелязваш активността на Божия противник дявола.

Но какво ще видим в тарсийските кораби?

Нищо повече от това, че те са покорени от търговския дух на Сатана. Има едно пророчество в “Книгата на пророк Исаяя”, което ще ти даде правилната духовна ориентация за тарсийските кораби. Нека го прочета:

**“Наложено за Тир пророчество: Лелекайте, тарсийски кораби, защото той се разруши, та няма за вас къща или вход...”** <sup>54</sup>

---

<sup>52</sup> (Исайя 2:12)

<sup>53</sup> (Исайя 2:16)

<sup>54</sup> (Исайя 23:1)

Корабите на дявола винаги търсят къща, в която да донесат стоките си и вход, който да им дава безпрепятствено нахлуване. Искам да знаеш, че Тир олицетворява именно търговеца Сатана и затова няма да пропусна да ти покажа и Божието отношение към този духовен град:

**“Пак Господното слово дойде към мене и рече: И ти, сине човешки, вдигни плач за Тир, и кажи на Тир: Ти, който седиш при входа на морето, който търгуваш с народите в много острови, така казва Господ Йеова: Тире, ти си рекъл: Аз съм съвършен по хубост. Пределите ти са всред моретата. Ония, които те съградиха, направиха съвършена хубостта ти. Направиха всичките дъски на корабите ти от санирски елхи; взеха кедри от Ливан, за да ти направят мачти...”**<sup>55</sup>

Виждаш, че наистина Тир е търговец и основната му търговия става с кораби. Колкото до това, че зад името Тир се крие Сатана, то помисли, кой би правил заявление, че е съвършен по хубост, освен падналият херувим, който се възгордя против Господ. Но нека отново се върна на тарсийските кораби, защото те са основната сила на търговеца Сатана. Целта на тези кораби и най-вече на храната, която носят на човеците, е да създават крепости в умовете им, така че никога да не могат да познаят Господ Исус Христос. Затова Бог отново пророкува против тези кораби, като казва:

**“Лелекайте тарсийски кораби, защото запустя крепостта ви...”**<sup>56</sup>

Няма да скрия от теб, че иде погибел от Бога, Който ще въздаде на търговеца Сатана и на всички търговци в Божия храм. Друг е въпросът, че днес неговите кораби се опитват да се представят като кораби на Господ Исус Христос.

Как ще разпознаеш едните от другите?

Отговорът на този въпрос е най-важният. Преди всичко запомни, че Божието Слово ти е дадено, за да познаеш Бога. Но ти сам няма да успееш да Го познаеш.

Нужен ти е съветник. Нужен ти е водител. Нужен ти е учител.

Святият Дух е Този Съветник, Водител и Учител!

---

<sup>55</sup> (Езекиил 27:1-5)

<sup>56</sup> (Исайя 23:14)

И за Този най-прекрасен Посредник между вярващите и Исус Апостол Павел каза:

**“Дано Бог на нашия Господ Исус Христос, славният Отец, ви даде дух на мъдрост и на откровение, за да Го познаете...”**<sup>57</sup>

Виждаш ли, че две неща са ти нужни, за да познаеш Бога?

Това са Мъдростта и Откровението. Много хора не искат да търсят Мъдростта и Откровението. Те предпочитат някой друг да им даде онова, което може да им даде само Бог. Те не се качват на Истинския Кораб, за да вземат храната си отдалеч, но се впечатляват от всеки един кораб, акостирал в пристанището на Църквата. И точно тук узрява проблемът.

Проблемът на всички, които се хранят със слово, за което не е платена лична цена.

Някой друг е платил, а човекът е чакал. А когато корабът е дошъл и е разтоварил стоката си, същият този човек се е доверил на надписа на сандъците, а не на съдържанието под тях. И понеже така е по-лесно, човекът е взел, каквото му се дава и е започнал да се храни. Той никога не се е качвал на кораб. Той никога не е посещавал Небето. Той никога лично не е виждал кой товари кораба и с какво го товари, но въпреки това се радва и взима да яде. Така той става част от стоката на тарсийските кораби. Така той бива подчинен на враговете си!

Няма да скрия от тебе, колкото и чудно да ти звучи, че основните стоки от тарсийските кораби са две. Това са сладкишите на теологията и смолата на теософията. Ти сигурно си чувал тези две думи и никога не си знаел какъв дух стои зад тях. Нека ти помогна, за да разбереш:

Зад теологията стои религиозният дух на дявола, който прави хората тщеславни. Тя е учението, което е приятно да се гледа!

Зад теософията стои окултният дух на дявола! Тя е учението, което създава смъртоносните крепости в умовете на хората!

Много християни ядат ту от сладкишите, ту от смолата на дявола. И после падат, защото са подчинени на враговете си. Аз не искам ти да си от тях. Исус те обича и желае да ти даде сила, така щото ти сам да се качиш на Истинския Кораб и да си доставиш храната отдалеч.

---

<sup>57</sup> (Ефесяни 1:17)

Зная, че ще забележиш, че в случая, когато четеш тази книга, друг е доставил храната ти, но все пак е нужно да тръгнеш нахранен и укрепен, защото на гладно сърце не се пътува.

Пригответи се да получиш най-прекрасното след всичко, за което ти говорих. Дотук аз повече ти показвах корабите, на които не трябва да се качваш и чиято храна не трябва да приемаш. Но сега искам да ти дам съвършена надежда. Надеждата, че с вяра в Исус ти наистина можеш да огледаш живота си в чудесния стих от Притчи Соломонови.

Какво ти е нужно, за да се качиш на Истинския Кораб?

Преди всичко - да осъзнаеш, че:

Пътят на Исус е и твой личен Път!

Няма начин да не стигнеш на правилното място, ако си движен от Христовия Дух. А Той желае да те насърчи. Затова приеми второто условие:

Примерът на Исус е и твой личен Пример!

Следваш ли Спасителя, ти скоро с изненада ще установиш, че Той се движи много бързо. Той те хваща от едно ниво и те води на друго, по-високо от първото, а след това на трето. Всичко това Исус прави за теб, когато вижда и третото условие в теб:

Духът на Исус е и твой личен Дух!

Насърчи ли се от това слово?

Съветвам те именно да се насърчиш, защото насърчението е ключът към Истинския Кораб.

Чудно ли ти е това?

Нека ти помогна тогава. Сега двамата с теб ще прочетем едни най-чудесни думи:

**"...да имаме голямо насърчение ние, които сме прибегнали да се държим за поставената пред нас надежда; която имаме за душата като здрава и непоколебима котва, която прониква в това, което е отвътре завесата; гдето Исус като Предтеча влезе за нас..."** <sup>58</sup>

Виждаш ли кой е твоят кораб? Виждаш ли, че котвата на този кораб прониква в това, което е отвътре завесата? Знаеш ли Кой те чака там?

Онзи, Който ще ти даде Небесната храна, храната отдалеч!

---

<sup>58</sup> (Евреи 6:18-20)



Запомни, че всяка духовна храна трябва да идва от Онзи, Който е отвътре завесата! Защото е истина, че нашата плът е като една завеса, която скрива от очите на сърцата ни велики и пречудни неща. Но още по-съвършена Истина е, че можем да хванем ръката на Спасителя и Той да ни доведе при Себе Си. Тогава ние плуваме в чистите води на Святия Дух. И надеждата ни за храна е като котва, която толкова здраво се хваща за Исус, че никой вятър няма да ни разколебае и никой враг няма да ни спре.

Запомни, че корабът е твоята вяра, а надеждата - твоята котва!

Храната, която ще получиш, зависи от кораба, с който пътуваш!

Нека Бог те благослови, за да бъдеш на правилния кораб!

Нека всичката храна за духа ти и сърцето ти слиза от светилището в Сион! Нека Бог потопи всичките тарсийски кораби в живота ти и Исус да простре ръка и смъмри всички ветрове против вярата ти! Амин и Амин!

## ШЕСТА СТЬПКА КЪМ ИСУС

**“При това, става докле е още нощ, и дава храна на дома си, и определената работа на слугините си...”** <sup>59</sup>

Ето една стъпка, приятелю мой, която още повече ще те доближи до Исус Христос. В Неговото Слово има толкова прекрасни послания към теб, щото ще бъде огромна загуба, ако не ги приемеш с цялото си сърце. Преди всичко знай, че когато Бог гледа към тебе, Той иска да види, че и ти гледаш към Него. Не се получава нищо, ако Той гледа към теб, а ти не гледаш към Него. Онова състояние в нас, когато не само Той гледа към нас, но и ние към Него, показва, че ние сме будни.

Разбираш ли това?

Будни!

Да се взираш в Божиите очи и Той да се взира в твоите! - ето това е свидетелство за превъзходно общение. За това общение Апостол Павел написа думите:

**“...непрестанно благодаря Богу за вас, и ви споменавам в молитвите си, дано Бог на нашия Господ Исус Христос, славният Отец, ви даде дух на мъдрост и на откровение, за да Го познаете, и да просвети очите на сърцето ви, за да познаете каква е надеждата, към която ви призовава...”** <sup>60</sup>

Когато Бог е просветил очите на сърцето ти, то тогава ти виждаш ясно и си буден. Както забелязваш, Невястата на Исус става докле е още нощ.

Защо става именно тогава?

Словото казва, че тя прави това, **“за да дава храна на дома си и определената работа на слугите си...”** Значи Църквата става във време, когато всички други спят. Тя е чула пророческия възглас:

**“Ето, Младоженецът иде!”**

Затова е станала, за да се приготви. Нужно ли е да ти казвам, че нощта, за която се говори в стиха от “Притчи”, е духовна, а не материална.

---

<sup>59</sup> (Притчи 31:15)

<sup>60</sup> (Ефесеяни 1:16-18)

Тази нощ отговаря на религиозния дух, покрив с плътна пелена много църкви. Те не могат да отворят очите си и да чуят, че днес Божията тръба свири сбор на Църквата. Защото времето, в което живеем днес, се характеризира с един особен печат. Това е печатът на нощта и Деня, тъмнината и Светлината. В това последно време ще има хора, безкрайно посветени на Деня, както и хора, безкрайно посветени на Нощта.

Къде ще бъдем ние?

Ето това е въпросът. Защото при онзи, който става докле е още Нощ, вече е дошло Утрото, дошла е Светлината на Исус. Моля те, братко, забележи, че едно от основните свойства на тъмнината и нощта е това, че те обичат да приспиват хората. Както, когато приключи естественият физически ден и се стъмни и умората започне да тегне над очите ни, така и при изгубването на духовния Ден очите на сърцето просто заспиват.

А не идва ли тогава крадецът да подкопае къщата? Кой крадец би влязъл в къща, където абажурите светят? Кой крадец би се осмелил да влезе в стая, където бдят въоръжени хора?

Така и дяволът не смее да влезе в сърце, което е осветено от Святия Дух и има защитата на Божието Всеоръжие.

Тук, в тази връзка, аз искам да ти дам погледът, който Бог утвърди в мен, за да се научиш да различаваш кои в Църквата спят и кои са будни. Това са два различни типа християни. Едните живеят реално с Исус, а другите - с миража на някаква религиозна връзка с Исус. В желанието си да постигне една висока цел човек си създава различно отношение към нея. Аз ще ти покажа двете отношения, различаващи вярващите.

Първото отношение, тоест, правилното, е:

Дух на постоянно търсене, приближаване и намиране!

Това е Духът на будните!

Второто отношение, тоест, религиозното, е:

Дух на закрепостяване, сънливост и преклонение пред тежестта на човешките авторитети и църковни традиции!

Това е духът на религиозните!

Искам да разбираш, че и двата рода християни са обичани от Бог, защото Той обича всички човеци, но само единият род християни обича Бога, тоест:

Покланя му се в Дух и Истина!

Съгласен ли си, че само будният може да се покланя?

Спящият просто ще си прегръща възглавницата и ще витае в сънищата си. Спящият изживява нереалното си битие в съня. Сънят е неговото служение, неговото общение, неговото благословение, неговата опитност, неговото свидетелстване. Само че Исус ни обещава не сънуване, а реална връзка. Той каза:

**“Аз съм с вас през всичките дни до свършека на света...”**<sup>61</sup>

Той обеща да е с нас! Помисли върху това!

Не с папата или владиката или някой супер-евангелизатор!

Той обеща да е до всеки, който вярва в Него!

И ето тук, братко, вярата ражда своя Исус! Духовната вяра ражда живата връзка с духовния Христос, докато душевната вяра си създава една индиректна връзка с Бог. Връзка, равностилна на това да сравниш свободно дишания човек на върха на планината сред зелените борове с онзи човек, който е поставен на изкуствено дишане и системи.

И двамата човеци дишат, но виждаш ли колко голяма е разликата?

Така и двете вери призовават Бога, но ако при духовната Исус е реален, то при душевната Той е нереален.

С тази глава Исус иска да бъдеш освободен от “изкуственото дишане” на душевната вяра, понеже тя никога не може да задоволи Сърцето на Отца и винаги е под прицела на религиозния дух.

Както забеляза още от началото на тази тема, Съвършената Невяста на Исус **“става докле е нощ”**. Значи тя е будна. Следователно - духовна.

Какво става обаче с онези, които не стават докле е нощ?

Отговорът е простичък. Те спят. И както будната невеста има визията на своята вяра, тоест, прицелната точка и призвание, така и спящата невеста има визия на вярата си. За тези две различни визии Бог говори в “Книгата на пророк Йоил”. Нека сега да ти прочета за тях:

---

<sup>61</sup> (Матей 28:20)

**“Старците ви ще виждат сънища, юношите ви ще виждат видения...”** <sup>62</sup>

А сега нека посочим според божественото откровение кои са спящите и кои - будни. Както забелязваш:

Старците са спящи, понеже виждат сънища!

Юношите са будни, понеже виждат видения!

Аз вярвам, че ти не си забравил нито ред от написаното в тази книга и затова те моля да си спомниш темата за упованието на Исус в Неговата Невяста. Там аз цитирах един чудесен псалом, който пак ще припомня тук:

**“...Твоите млади ще дойдат при Тебе като росата из утробата на зората...”** <sup>63</sup>

Защо младите Исус призовава при Себе Си? Знаеш ли защо?

Именно защото са будни! Именно защото Силата на всяко видение е Божият призив към човека! А Божий призив има там, където будният успее да го чуе в сърцето си!

Какво остава тогава за спящите?

Нищо повече от това, че Бог компенсира липсата на ясна връзка с Него, като им говори насън. И сега помисли и се досети, че днес в много църкви на мода са именно спящите, именно старците, които виждат сънища, за сметка на юношите, които виждат видения. Такива стават от стола си, излизат на амвона и започват с прехласване да споделят пред събранието поредния сън, който им дава Бог. А вярващите започват да си шушукат:

“Тоя брат и тая сестра са много помазани. Бог им говори насън...”

А сега, де! А защо Той не им говори в реално време и при реално съзнание? Къде им е умът, когато трябва да чуят нашепването на Святия Дух, Неговата Съвършена изява?

Изобщо - знаеш ли кога и защо Бог се обажда в съня на човека?

Нека ти помогна с отговора, като отворим “Книгата Йов” и прочетем коментарът на Елиу за тази Божия изява:

**“Защото сигурно Бог говори веднъж и дважд (наяве - б.а.) само че човекът не внимава. В сън, в нощно видение, когато дълбок сън**

---

<sup>62</sup> (Йоил 2:28)

<sup>63</sup> (Псалом 110:3)

**напада човеците, когато сънуват на леглата си, тогава Той отваря ушите на човеците, и запечатва поука в тях, за да отвърне човека от намерението му, и да извади гордостта из човека; предпазва душата му от гроба, и живота му, за да не падне от меч...”<sup>64</sup>**

Забелязваш ли причината за Божията изява насън?

Словото не казва, че това е поради някакви човешки заслуги или поради платена цена, но само и единствено поради Божията милост, която, като вижда душевната вяра в човека, решава да даде на човека поука, за да потърси реална връзка със Спасителя, а не просто да чете съновниците на суеверието. Защото, за разлика от смирението на човешкия дух, душата има естествена почва за вярата си и тази почва е гордостта. Гордостта е онова надменно лице, онези надигнати очи, онова високоумие и измамно самочувствие, които са желязна бариера за всякакво духовно общение с Бога.

Аз ще те помоля внимателно да проследиш по страниците на Библията кога Бог се е изявявал насън в живота на човеците. И ти сам ще разбереш, че Божията изява насън е била продиктувана от невъзможност да се изяви наяве. Нека видим например Фараон, който взе Авраамовата жена Сара и искаше да я направи своя жена.

Предупреди ли го Бог насън?

Да, направи го!

Нека видим втори пример.

Подгони ли Лаван Яков, за да си върне откраднатия от Рахил идол?

Подгони го.

Предупреди ли го Бог насън?

Да, направи го!

Даде ли Бог сън на цар Навуходоносор, който врачовете и вражарите и всичките халдейци не можеха да разтълкуват?

Да, направи го!

Даде ли Бог сън на Йосиф, когато мислеше да напусне Мария тайно?

Да, направи го!

---

<sup>64</sup> (Йов 33:14-18)

Даде ли Бог сън на източните астролози, за да ги предпази от яростта на Ирод?

Да, направи го!

Пострада ли жената на Пилат насън и сподели ли тя това с мъжа си, за да го предупреди да не осъжда Исус?

Да, и при нея Бог подежда насън...

Е, братко, кажи ми тогава, всички тези човеци, на които Бог говореше насън, бяха ли свършени извършители на Божията Воля?

Категорично не!

Но в техния живот действаше Божията Милост. Те не можеха да получат видение от Бога, (както бяха водени пророците от Святия Дух) понеже не вярваха в Бога или бяха малOVERCI, или другOVERCI. Ето затова в тази тема те насърчавам към тази толкова важна стъпка към Исус:

Да живееш в реално общение с Исус в територията на видението, а не в паяжините на съня!

Обичаш ли Апостол Павел?

Ако е така - вдъхнови се от думите му, записани лично за теб:

**“Защото вие всички сте синове на светлината, синове на деня; не сме от нощта, нито от тъмнината. И тъй, да не спим както другите, но да бъдем будни и трезвени. Защото които спят, нощем спят, и които се опиват, нощем се опиват...”**<sup>65</sup>

и още:

**“И това вършете, като знаете времето, че часът е вече настанал да се събудите от сън; (тоест да излезете от душевната вяра) защото спасението е по-близо до нас сега, отколкото, когато изпървом повярвахме. Нощта премина, а денят наближи: и тъй нека отхвърлим делата на тъмнината, и да се облечем в оръжието на светлината...”**<sup>66</sup>

Нека тази тема да инжектира в сърцето ти глад и жажда за реална връзка и общение с Исус. Колкото до онези, които се хвалят с огромните си съновни енциклопедии и биха ти цитирали за свое оправдание стиха:

<sup>65</sup> (I Солунци 5:5-7)

<sup>66</sup> (Римляни 13:11-12)

**“Тъй като и в сън Господ дава на Възлюбения Си...”** <sup>67</sup>

...то ги попитай какво дава Господ в сън на онези, които обича. И ако не могат да ти отговорят, то им кажи, че в сън Господ дава онзи копнеж на възлюбените Си, с който те наистина да се събудят!

А знаеш ли когато се събудят какво ще стане?

Ето какво:

**“А аз ще видя лицето Ти в правда; когато се събудя, ще се наситя от изгледа Ти...”** <sup>68</sup>

Вярвам, че ако изпълниш сърцето си с истините от тази тема и те станат твой дълбок копнеж, то наистина ще преживееш този най-чуден стих от Божието Слово. Амин и Амин!

---

<sup>67</sup> (Псалом 127:2)

<sup>68</sup> (Псалом 17:15)



## СЕДМА СТЬПКА КЪМ ИСУС

**“Разглежда нива и я купува; от плода на ръцете си седи лозе...”**

69

Ето стъпка, която по силата на своето приближаване към Исус няма друга равна на себе си. Божият мъдрец отбелязва, че Истинската Невяста на Господ разглежда нива и я купува, а след това от плода на ръцете си седи лозе.

Вярвам, че от прочита на книгата дотук ти си напуснал територията на всяко плътско мислене, за да си въобразиш, че Божията Воля за теб е да се занимаваш с покупко-продажба на недвижими имоти. Исус ти остави Своя Нов Завет. Завет ще рече завещание. Така, както когато един баща оставя завещание на синовете си, преди да умре, така и Исус, преди да умре и възкръсне, остави на последователите Си Своето завещание. Няма друга, по-прекрасна позиция за теб от тази - да се стремиш да получиш наследството, което Бог ти е обещал. А самото наследство е просто една нива. Нива, която трябва да разгледаш и купиш.

Готов ли си да сториш това?

Нека прибавя на твоята готовност едно изобилно просветление, което ще ти помогне ясно да съзреш нивата и да разбереш как се плаща цената за нея. В “Евангелието от Матей” Исус ясно ти говори за същата тази нива, открита ти от Бога в “Притчи Соломонови”. Ето Неговите думи:

**“Небесното царство прилича на имане, скрито в нива, което, като го намери човек, скрива го, и в радостта си отива, продава всичко що има, и купува оная нива...”**<sup>70</sup>

Искам да забележиш, че Небесното Царство не е просто самата нива, но е **“имане”**, скрито дълбоко в нивата. В “Притчи” се казва, че Невястата **“разглежда нива и я купува”**. Ето защо не всяка нива има скрито имане в себе си. Ти трябва да разгледаш много ниви, преди да решиш коя нива ще купиш. Защото светът ще ти предложи много ниви, а Господ - само

---

<sup>69</sup> (Притчи 31:16)

<sup>70</sup> (Матей 13:44)

Неговата Си. Сигурно вече си разбрал или се досещаш, че именно Свещеното Писание е нивата, която Бог ти предлага.

И сега нека отново се върна на Исус. Той ти казва, че когато намериш имането в нивата, ти трябва да го скриеш, а след това да отидеш и да купиш с радост цялата нива. Има дълбок прицел в думите на Исус. Защото някой може да ти каже следното:

“Взимай имането от нивата и това е. Тази нива за нищо друго няма да ти послужи. В нея ценното е само имането...”

Казано по друг начин - хората твърде често искат корист от Бога, богатството от нивата Му, без да се замислят, че Бог има един посъвършен прицел за вярата ни.

Какъв е този прицел?

Представи си, че имането в нивата на Свещеното Писание е учението на Господ Исус Христос. Святият Дух идва при теб и ти дава една торба с безценни семена. Семена, произведени лично от Сеяча на Словото.

Какво правиш ти тогава?

Сигурно взимаш семената и отиваш да се похвалиш на първия човек, като му казваш:

“Виж какви чудесни семена намерих в една нива!”

Тогава приятелят ти мъдро те съветва:

“Скрий ги на сигурно място, за да не ти ги открадне някой!”

Това казва и Исус:

**“...имане, скрито в нива, което, като го намери човек, скрива го...”**

И ти тогава наистина скриваш богатството си, тоест, слагаш го на сигурно място дълбоко в сърцето си, където нито един черен гарван няма да изкълве Божиите семена. Но искам да разбираш, че тези семена не трябва дълго да стоят неизползваеми. Исус казва, че ти трябва да отидеш и купиш онази нива, в която си намерил семената Му.

Защо? За какво ти е нивата?

Нека отново да те върна на “Притчи Соломонови”. Там за Невястата на Исус се казва, че не просто разглежда нива и я купува, но, че **“от плода на ръцете си седи лозе...”**

Значи не всичко е в семената! Значи има по-важно нещо от това да притежаваш Учението на Исус в сърцето си! Наистина е така, братко мой! Сеячът не излиза, за да се хвали със семената си. Сеячът излиза да сее!

Разбираш ли сега защо ти е необходима нивата?

Разбираш ли, че без нея ти не би могъл да реализираш семената си?

Когато аз застанах пред Бога и Го молих да ми разкрие ролята на нивата, Той ми каза:

**“Стефане, една от причините благовестието за Исус да не е толкова успешно, колкото трябва да бъде, е тази, че служителите Ми бързат да вземат имането от нивата, но след това не плащат цената за закупуването на самата нива. Моите семена могат да покълнат само в Моята нива, а някои ги сеят на пясъчливи почви и асфалт, така щото семената Ми не могат да се вкореняват дълбоко...”**

Посланието на тази седма стъпка към твоето сърце е в това:

Да се научиш да изграждаш правилната почва в сърцата на хората, за да посееш Христовите семена именно в тази почва.

Семето трябва да бъде обгърнато от неговата си почва. Ти знаеш, че Исус Христос дойде при Своите Си, но те не Го познаха. Той дойде да сее имането Си именно в Свещеното Писание, но онези, които четяха това Писание, не приеха семената Му...

Как да си обясним това?

Отговорът не е толкова прост. Представи си една нива, в която са поникнали много плевели и бурени. Сеячът идва и иска да посеете семето си в тази нива. И наистина го прави. Семето пада в почвата, пуска корен и покълва. Но ето, че едва подало кълна си над земята, то се оглежда и вижда край себе си едни надути бодли и надменни плевели, които не му позволяват да расте. Напротив - задушават го и му отнемат възможността да открие с корените си живи води. Съдбата на такова мъничко растение е да умре. То е имало нещастната съдба да бъде посято сред плевели. То е имало нещастната съдба да бъде в църква, където пасторът не е изкоренил плевелите, но ги е оставил да се уголемят премного и да вземат тотален контрол и превес над всичко, което расте там.

Разбираш ли, че ако вярата в Исус е чудното семенце, прекрасното имане в нивата, ти трябва да осигуриш растеж на това семенце, а за целта е нужно да купиш нивата?

“Колко струва една такава нива?” - ще попиташ ти.

Отговорът е, че цената ѝ е равна на целия ти живот. Когато ти си дал животът си за една такава нива, то никак няма да ти е безразлично какво расте на нея. Самият факт, че си платил цена за нейното закупуване ще те накара да си бдителен и трезвен дотолкова, че да изкореняваш плевела, още щом покаже кълна си над земята. В неспазването именно на това най-важно условие на Исус се явява трагедията на мнозина служители. Те не са платили цена за нивата си. А щом не си платил цена, то няма и да те боли в каквото и състояние да намериш нивата си. Ти си станал толкова нехаен и ленив, че със сигурност в живота ти се реализира наблюдението на Божия мъдрец:

**“Минах край нивата на ленивия и край лозето на нехайния човек, и всичко бе обрасло в тръни, коприва беше покрила повърхността му, и каменната му ограда беше съборена...”**<sup>71</sup>

Моля те да разбереш, че когато започнеш да служиш на Исус, Той непременно ще ти даде нива и ще ти каже:

**“Посади Моето лозе тук. Бъди добър земеделец и нека хората, които ще напоявам чрез устата ти и сърцето ти, бъдат кълнове от чисти семена в чиста почва...”**

Разбираш ли колко е отговорно това, което ти говоря?

Дяволът няма да стои със скръстени ръце, докато ти засаждаш нивата си. Той ще те дебне и ще те атакува, за да не успееш в предприятието си. Бог няма друго желание в Сърцето Си от това - да превръща Словото Си в изобилен Живот за хората. А тогава това Свещено Писание се превръща в нива.

Защо?

Ами защото във всеки от Божиите хора попада част от Словото, от проповедите, които ти ще им дадеш с Божието Помазание.

А какво е нужно на една нива?

---

<sup>71</sup> (Притчи 24:30-31)

Преди всичко, запомни:

Нивата се нуждае най-много от освежителните дъждове на Святия Дух!

Представяш ли си в какво ще се превърне една нива, ако няма дъжд? Няма ли почвата да се втвърди? Няма ли семето, което сееш, да остава отгоре, без да намери своята мъничка ниша в земята?

Тогава непременно ще го изкълват птиците. Когато отново питах Бога защо много семена се изкълват от птиците, Той ми отговори така:

**“Небрежното отношение към Свещеното Ми Слово отговаря на повърхностно обработване на нивата! Такива орачи на нивата Ми правят дълги бразди, които през цялото време остават открити за черния клюн на дявола...”**

Представяш ли си това?

Да събереш около себе си стотина слушатели и да им пелтечиш някакви цитати от Библията, без да имаш вдъхновението на Духа, без да имаш помазанието на Всевишния, без да си платил цена, при която ралото ти ще се забива в дълбоките пластове на Словото. Тогава просто правиш леки браздички по нивата, т.е., проповядваш “отгоре-отгоре”, без да си даваш сметка, че това, което правиш е разпиляване на Благодатта и заблуждаване на хората, че семената им ще поникнат.

Как после да искаш стократна реколта?

Човек наистина трябва много да обича Бога, за да види, че дори Собственото Му Слово може да бъде наскърбено и дори да прави изповед за това. Нека ти прочета как се чувства Словото, когато сме небрежни негови стопани:

**“Много пъти са ме наскърбявали от младостта ми досега, (нека рече сега Израил), много пъти са ме наскърбявали от младостта ми досега, но не ми надвиха. Орачите ораха по гърба ми, проточиха дълги браздите си...”**<sup>72</sup>

Какво друго да са тези бразди, освен човешки поучения?

Когато не желаеш да се отречеш от плътското мислене, но четеш Библията с цената на компромиса, то тогава просто правиш една бразда, като решаваш, че тя ще свърши работа на Бога. Помисли, че всички тези

---

<sup>72</sup> (Псалом 129:1-3)

канони, традиции и религиозни клишета са просто бразди върху Словото на Бога. Не дълбоки просветления и откровения, а само плитки бразди. С такива бразди орачът недвусмислено показва, че не обича Божието Слово и е небрежен към очакването на Духа.

Знаеш ли каква е съдбата на семената, които орачът ще посее в такива бразди?

Нека отново от същия псалом ти прочета за това:

**“Ще се посрамят и ще се обърнат назад всички, които мразят Сион. Ще станат като тревата на къщния покрив, която изсъхва преди да се оскубе, с която жетварят не напълня ръката си, нито оня, който връзва снопите, обятията си, нито казват минувачите: Благословение Господно да бъде на вас! Та да им отговарят: И ние ви благославяме в името Господно...”**<sup>73</sup>

Виждаш ли, че всичко, което се посее в човешките бразди, има съдбата да изсъхне и никога да не бъде пожънато за Бога?

Причината се крие в това, че човешките поучения създават възможно най-смъртоносните крепости в умовете на хората. Тези поучения винаги се стараят да угодят на плътта. Само че в плътта не пребъдват нито Божиите обещания, нито Божиите благословения.

Спомни си сериозното предупреждение на Апостол Павел:

**“А това казвам, братя, че плът и кръв не могат да наследят Божието царство, нито тленното наследява нетлението...”**<sup>74</sup>

Виждаш ли, че се тук говори за наследство? А самото наследство не подсказва ли, че става дума и за завещание? И ако това завещание от Бога е Новия Завет на Господ Исус Христос, то как трябва да го проповядваме ние, които сме негови наследници? Разбираш ли, че е нужно да сееш в правилната почва?

А тази почва не е човешка, ако и човешките сърца да се спасяват чрез нея. Нека отново Апостол Павел ти даде разбиране за това:

**“Защото ви известявам, братя, че проповядването от мен благовестие не е човешко; понеже аз нито от човек съм го приел,**

<sup>73</sup> (Псалом 129:5-8)

<sup>74</sup> (I Коринтяни 15:50)

**нито съм го научил от човек, но чрез откровение от Исуса Христа...”**

75

Когато аз питах Бог какво се случва при проповядване на човешки поучения, Той ми отговори така:

**“Моето Слово иде да ти даде правилния разсъдък и убеждение. То се прицелва в разсъдъка и убеждението, за да се вкорени там и да даде изобилни плодове. Когато обаче проповедникът не е движен от Моята Сила, а от собствения си плътски ум и религиозни внушения, тогава семената от проповядването имат ефектите на крепост и коварна бариера, заставаща между Мен и вас. Така и хората, подхранвани с човешко слово, с теология и празнодумие, биват пленени от предразсъдъци и предубеждения...”**

Моля те, вникни дълбоко в Божиите думи! Защото ако Святият Дух иде да ти даде разсъдък и здраво убеждение, то религиозният дух иде да те затвори с бариерите на предразсъдъците и предубежденията. Толкова е здраво семето Христос! Толкова е велика силата на нарастване, която Бог дава на това семе. Но ако ти го сееш в неправилната почва, тоест, ако не си платил цената за нивата, то съдбата на това семе ще бъде да е задушено от религиозния дух на дявола. Той винаги се прицелва преди разсъдъка и преди убеждението. Така хората стават безумни и колебливи, рискуващи да бъдат постоянно отворена врата за словото на заблудата.

Аз искам да се влюбиш в Словото на Христос, в Неговите думи, в Неговото вечно невидимо Присъствие, свидетелстващо на Истината в тези думи. Защото Исус дойде да сплотява и изгражда. Словото казва за Него:

**“Той е преди всичко и всичко чрез Него се сплотява...”** <sup>76</sup>

Знаеш ли кога една нива е сплотена?

Само и единствено тогава, когато е засята със семената на Господ Исус Христос!

Съдбата на такава нива ще бъде да дава изобилна реколта. Бог Святи Дух ще я напоява с дъждовете Си и всички в тази нива ще се нарекат **“растения на правдата”**. Но ако ти не си вникнал духовно в Словото на Бога, то няма дори да разбереш как заповяданото от Всевишния ще се

<sup>75</sup> (Галатяни 1:11-12)

<sup>76</sup> (Колосяни 1:17)

обърне против теб. Защото още във "Второзаконие" Бог заповяда нивата да не се засява с разнородни семена. Защото има само едно Семе, само едно имане, само едно богатство, заради което си заслужава да оставиш всички други богатства.

Това Семе е Христос! Тази Невяста от "Притчи", за която ти говоря, ще извърши Волята на Бога, защото тя **"от плода на ръцете си седи лозе"**. Тя е най-съвършената изпълнителка на Волята на Отец, защото Лозата от нейното лозе говори сама за Себе Си, като казва:

**"Аз съм истинската лоза, и Отец Ми е земеделецът..."**<sup>77</sup>

Няма ли Тоя велик Земеделец да Си намери хора по сърцето Си, верни духовни служители, които внимателно ще слушат гласа Му, за да извършат Волята Му?

Да, непременно ще намери! И моето желание и благословия за теб е да бъдеш от земеделците на Отец! Да бъдеш от ония, които знаят как се седи Лозето на Святото Спасение и Божия Слава!

За целта е нужно да концентрирам всичко, казано дотук, в няколко най-важни изречения:

Първо: Открий имането в нивата на Свещеното Писание. Нека Святият Дух ти даде такъв поглед към Христос, щото да видиш в Него Словото на Живота, но и Живота на Словото.

Второ: Скрый това Семе дълбоко в сърцето си и провери как то ражда плода в теб. Ако в почвата на твоето сърце Христос ражда Христос, то това е сигурен знак от Святия Дух, че можеш да се посветиш в закупуването на цялата нива.

Трето: Самото закупуване на нивата е твоето Посвещение за Бога. Колкото по-здравословно си посветен за Бога, толкова по-изобилно ще бъдеш посветен от Бога.

Четвърто: Имай дързостта и копнежа да ореш в дълбоките пластове на Словото. Запомни, че колкото по-дълбоко е посято семето на благовестието в сърцето на човека, толкова по-реален ще бъде Исус в живота на твоите братя и сестри.

---

<sup>77</sup> (Йоан 15:1)



Пето: Никога не върши небрежно Делото на Бога, защото от това ще се появят повърхностни бразди в ума ти, които ще те излъжат да посееш Христос именно в тях и така да изникнат плевелите на предразсъдъците и предубежденията.

Ако изпълняваш от цялото си сърце тези пет правила, то ти със сигурност ще преживееш среща с Господ Исус Христос.

Нека тези седем стъпки, тези седем стиха от последната глава на "Притчи Соломонови", които разгледах в тази книжка, бъдат нещо повече от поредната книга на християнска тематика, която си прочел в живота си.

Нека Словото на Живот, което получи от Святия Дух, да се превърне в Живот на Слово за духа и душата ти!

Амин и Амин!

Авторът